

tia materię disp. præced. quia siue huiusmodi potentia susceptiva accidentium sumatur pro naturali a potestate ad accidentia natura...

19. Quoad tertiam partem etiam facilius probatur, nam si potentia substantię consideretur in ordine ad accidentia sibi connaturalia...

Si verò consideretur substantia in ordine ad accidentia, vel ei contraia vel neutra, tunc eius potentia, seu capacitas, naturalis dici non debet...

20. In oppositum obiicitur 1. ad probandum, hanc potentiam esse realiter distinctam; Tum auctoritate Aristot. 12. Met. 25. dicitur...

Respond. ad 1. Aristot. auctoritatem non esse in eo sensu intelligendam, sed secundum proportionem, & analogiam, ut ex ipso contextu colligitur...

21. Ad rationem, Scotus loc. citat. sub A. nedum negat in substantia potentiam passivam realiter distinctam accidentium receptivam...

22. Secundo obiicitur. Tum quia secundum commune ponitur quantitas accidens intermedium a substantia realiter distincta...

Quod, quo cetera accidentia corporea recipiuntur in substantia, ergo pari poterit admitti huiusmodi potentia de genere qualitatis ad idem munus obeundum...

Resp. ad 1. poni utique committitur quantitates accidens intermedium inter substantiam, & cetera accidentia corporea, non tamen eo modo...

23. Tertio obiicitur. Tum quia potentia substantialis exigit ad hunc realis distinctam, ergo potentia substantia ad accidentia non est substantialis...

Resp. ad 1. potentiam substantialem posse sumi dupliciter, vel pro ordine alicuius substantia ad formam, & quæ petit perfectiendum quid, vel pro ordine substantia ad substantiam...

24. Quarto obiicitur; ad probandum, quod potentia substantia nulla priorius modo fit ex natura rei distincta ab illa...

Resp. quod in tali statu foret capax fundamentaliter non formaliter, necad potentiam istam formaliter a substantia distinctam esse necessaria alia potentia...

Quia

Quibus tandem obiicitur contra tertiam Conclus. partem ratio dubitandi in iusto quæst. allata, quævis enim potentia substantia ad recipienda accidentia sibi connaturalia possit poni proprietatis eius...

25. Resp. capacitate accidentium materialium esse passionem consequentem corpora ea ratione, quæ corpora sunt, ex ratione autem specifica eorum oritur, ut quorundam accidentium capacia sint cum inclinatione quorundam verò cum repugnantiâ...

Sed dices, Motus violentus est contra naturam rei, ut motus sursum lapidi, ergo nullomodo dici potest a natura oriri. Resp. in motu violento considerari debere principium eius activum, & passivum...

Q U Æ S T I O III.

An corpori omnia accidentia proximi inhereant, vel qualem non nisi mediis aliis.

26. Hic non queritur, an substantia corporea ita sit subiectum immediatum accidentium, ut omnia sibi inhereant nullo priorius inter se ordine servato...

mediatum per se subiectum alterius, ut quantitas qualitatis, si enim ita est, sicut substantia corporea potest esse per se subiectum motus accretionis, quia quantitatem per se, & in se immediate recipit...

In quo sunt duæ sententiæ oppositæ, quarum prima affirmat substantiam solum esse subiectum omnium accidentium, ita quod licet unum accidens possit inter substantiam, & aliud accidens mediare per modum dispositionis...

Altera sententia affirmat, unum accidens posse esse verum, & proprium subiectum alterius, ita Scholastici Antiquiores, Alenfis, Henricus, D. Bonav. & ceteri...

Scotusque verò, & alii communiter affirmant, hoc primum accidens esse quantitatem, & ipsa media, cetera accidentia inherere substantiæ...

ARTICULUS I.

Obiicitur, unum accidens posse esse subiectum alterius, quo mediante ipsi substantia.

27. PRO decisione huius articuli, Notandum est ex Scoto loc. citat. §. ad quæstionem, &c. duplex esse posse subiectum accidentis, unum ultimè terminans dependentiam illius, alterum proxime, & non ultimè terminans ipsam, quæ distinctione præmissa.

Dicimus unum accidens posse naturaliter esse subiectum alterius, licet non ultimè terminans dependentiam illius, hoc est, unum accidens posse esse subiectum, in quantum sustentatum ab alio, scilicet a substantia, non autem tanquam per se sustentans illud independentè ab alio...

Potest tamen accidens esse subiectum alterius non ultimè terminans dependentiam illius, quia hoc nec repugnat ex parte ipsius substantiæ, neque ipsorum accidentium; nec ex parte substantiæ, quia ex parte eius sufficit, quod principaliter, & ultimè dependentia accidentis ad illam terminetur...

alia qualitas non moveretur, ut puta ad motum coloris in vino non...

28 In oppositum obicitur r. plures Arist. auctoritates, quibus insinuat videtur accidens subiectum accidentis esse non posse...

Resp. primum Arist. locum secum asserit responsionem, nimirum substantiam esse subiectum primum, & principale euis...

29 Secundo, Arguitur ratione. Tum quia nihil potest esse subiectum alterius, nisi sit per se substantia, quia posse aliis substantie provenit ex eo...

Resp. ad r. assumptum esse verum de subiecto primo, & omnino independente ab alio, sicut est substantia, & de substantie eodem modo...

Accidens, ut a subiecto non primo, & independenti, sed proximo, & sustentato in alio. Ad 4. negatur consequentia...

30 Tertio, si unum accidens esset subiectum alterius, ergo fultare illi, sublatre vero alteri non est aliud, quod sustentare illud...

Resp. ex hoc probari solam, unum accidens esse non posse subiectum primum, & independentem alterius, quod est verum, non enim potest...

31 Quarto, si unum accidens recipi potest in alio, ut in proximo subiecto, v.g. albo in quantitate, vel sola quantitate exercet...

Resp. accidens posterius immediate dependere ex concursu materiali prioris accidentis, non autem ex concursu substantie, nisi mediate...

32 Quinto tandem obicitur difficultas in initio quæst. facta, ex hac enim nostra determinatione videtur sequi, corpus de genere...

Resp. negando consequi, imò ex hac nostra determinatione difficultas illa remanet omnino soluta, cum enim accidenti non conveniat esse subiectum alterius...

quantitatis nullo modo per se subiectum a generationis esse posse, atque lationis, sed potius per accidens, & ratione alterius, modo iam explicato...

ARTICULUS SECUNDUS.

Quantitatem esse subiectum immediatum aliorum accidentium, per quod substantiæ inhaerent, demonstratur.

33 Dicimus, quantitatem esse primum accidens immediate subiectum inhaerens per quod reliqua accidentia corpore dicitur deinceps inhaerere substantiæ...

34 Secundo principialiter probatur experientia, nam albo in superficie extenditur, & calor similiter, cum diffunditur per corpus in quantitate eius extenditur...

Resp. Advertitur hinc solum sequi, quantitatem esse dispositionem necessariam in subiecto, ut alia accidentia corpore in ipso recipiantur, non tamen esse proximum subiectum...

35 Tertio probatur ex Mysterio Eucharistie, nam albo extensibilis in hostia est ita extensibilis in loco, quod non potest penetrari ab alio corpore...

Respondent Alii in hac probatione peti principium, dum supponimus quantitate dici aliam, quia subiecta albedinem, sicut enim albedo dicitur quanta...

& ostendemus solam concomitantiam ipsarum non sufficere, ut se in eodem subiecto denominent.

35 Tertio probatur ex Mysterio Eucharistie, nam albo extensibilis in hostia est ita extensibilis in loco, quod non potest penetrari ab alio corpore...

In oppositum obicitur r. ex Averl. Tum quia ex natura ipsarum rerum non apparet ratio, cur cetera accidentia debeant inhaerere quantitati, nam omnia sunt per se ordinata ad perficiendum idem...

36 Resp. ad r. negando assumptum, quamvis enim accidentia omnia per se ordinantur ad perficiendum idem commune subiectum, hoc non impedit, quin unum possit illud perficere mediante alio...

